

מגילת אסתר

שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמְּלָכָה וְכֹדֵי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה: (יט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתֵי פָּרַס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא תִבּוֹא וְשִׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: (כ) וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן: (כא) וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כַּדְּבָר מְמוּכָן: (כב) וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְאֵל עִם וְעִם כָּל־שׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שֶׁרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ: פ

פרק ב (א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשָׁף חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ זָכַר אֶת וְשִׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשִׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עֲלֶיהָ: (ב) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאָה: (ג) וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרֵי בְּתוּלָה טוֹבֹת מֵרָאָה אֶל שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הַגָּאָה סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְרַת הַנָּשִׁים וְנִתְּנוּ תַמְרוּקֵיהֶן: (ד) וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תַּחַת וְשִׁתִּי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: (ה) אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מְרִדְכִי בֶן יְאִיר בֶּן שִׁמְעִי בֶן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: (ו) אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר בַּת דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְהַנְּעָרָה יָפֶת תֹּאֵר וְטוֹבֹת מֵרָאָה וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מִרְדְּכִי לֹו לְבַת: (ח) וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֹּץ נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגִּי וְתַלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגִּי שִׁמְרַת הַנָּשִׁים: (ט) וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לִפְנָיו וַיִּבְהַל אֶת תַּמְרוּקֵיהָ וְאֵת מְנוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרְאִיוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: (י) לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עִמָּה וְאֵת מוֹלְדָתָהּ כִּי מְרִדְכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד: (יא) וּבְכָל יוֹם וַיִּוֹם מְרִדְכִי מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ: (יב) וּבְהִגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבּוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יְמַלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שְׁשָׁה חֹדְשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשְׁשָׁה חֹדְשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים: (יג) וּבְזָה הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר

פרק א (א) וַיְהִי בַיּוֹם אַחֲשֵׁרוּשׁ הוּא אַחֲשֵׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד כּוֹשׁ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: (ב) בַּיּוֹם הַהֵם כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: (ג) בְּשֵׁנֶת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתְמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו: (ד) בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר תַּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: (ה) וּבְמִלּוֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ: (ו) חוּר כְּרַפֵּס וְתַכְלַת אַחוּז בַּחֲבָלִי בּוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רַצְפַּת בַּהֵט וְשֵׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת: (ז) וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכָלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב כִּיֵּד הַמֶּלֶךְ: (ח) וְהַשְׁתִּיָּה כְּדַת אֵין אִגָּס כִּי כֵן יָסַד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ וְאִישׁ: (ט) גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עָשִׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ: ס (י) בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בִּיָּין אָמַר לְמַהוּמָן בְּזָתָא חֲרַבּוּנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא זָתַר וְכַרְכַּס שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשָׂרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ: (יא) לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתִּי הַמֶּלְכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכָתֵר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יַפְיָהּ כִּי טוֹבֹת מֵרָאָה הִיא: (יב) וַתִּמְאַן הַמֶּלְכָה וְשִׁתִּי לְבּוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מֵאֵד וְחִמְתּוֹ בְּעֵרָה בּוֹ: (יג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָיִם יַדְעֵי הָעַתִּים כִּי כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יַדְעֵי דַת וְדִין: (יד) וְהַקְּרַב אֵלָיו כְּרָשְׁנָא שְׁתַּר אֲדַמְתָּא תְּרִישִׁשׁ מָרַס מָרַסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמְדֵי רְאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאשְׁנָה בְּמַלְכוּת: (טו) כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת בְּמַלְכָה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשִׂתָה אֶת מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ בִּיד הַסְּרִיסִים: ס (טז) וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֹתָהּ וְשִׁתִּי הַמֶּלְכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ: (יז) כִּי יֵצֵא דְבַר הַמֶּלְכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאֶמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתִּי הַמֶּלְכָה לִפְנָיו וְלֹא בָּאָה: (יח) וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּאֲמַרְנָה שְׁרוֹת פָּרַס וּמְדֵי אֲשֶׁר

תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך:
(יד) בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני
אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד
אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: (טו)
ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו
לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר
הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני
כל ראיה: (טז) ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע
למלכותו: (יז) ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא
חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי: (יח) ויעש המלך משתה גדול לכל
שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך: (יט) ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי
ישב בשער המלך: (כ) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה
כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה אתו: ס (כא) בימים ההם ומרדכי ישב
בשער המלך קצף בגתו ותירש שני סריסי המלך משמרי
הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: (כב) ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי: (כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: פ

פרק ג (א) אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש
את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל
כל השרים אשר אתו: (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער
המלך כרעים ומשתחויים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה: (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: (ד) ויהי
באמרם כאמרם אליו יום יום ולא שמע אליהם ויגידו
להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי: (ה) וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
וימלא המן חמה: (ו) ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי
הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי: (ז)
בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך
אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ס (ח) ויאמר

המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין
העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת
דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שנה להניחם: (ט) אם
על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף
אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: (י)
ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא
האגגי צרר היהודים: (יא) ויאמר המלך להמן הכסף נתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: (יב) ויקראו ספרי המלך
בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר
צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על
מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונחתם
בטבעת המלך: (יג) ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: (יד) פתשגן הכתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות
עתדים ליום הזה: (טו) הרצים יצאו דחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותת
והעיר שושן נבוכה: פ

פרק ד (א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה
גדלה ומרה: (ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל
שער המלך בלבוש שק: (ג) ובכל מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים: (ד) ותבואינה ותבואנה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו
ולא קבל: (ה) ותקרא אסתר להתר מסריסי המלך אשר
העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:
(ו) ויצא התר אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך: (ז) ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים
ביהודים לאבדם: (ח) ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן
בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו
על עמה: (ט) ויבוא התר ויגד לאסתר את דברי מרדכי: